

๑๕

กรรมของ
การไม่ เป็น ภรรยาที่ดี

คนพาทำบาปกรรมทั้งหลาย ก็ไม่รู้สีกตัว

ผู้มีปัญญาทรา

ย่อมเดือดร้อนเพราะกรรมของตนในภายหลัง จุจถูกไฟไหม้

กรรมของการไม่เป็นภรรยาที่ดี

๓๒๑

คำสอนในทางพระพุทธศาสนาเป็นอมตธรรมอันล้ำค่า เป็นสิ่งที่สามารถนำพาสรรพสัตว์ทั้งหลายผู้ปฏิบัติตาม ให้ไปสู่ ความบริสุทธิ์หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะได้อย่างแท้จริง โดยขึ้นอยู่กับว่าจะทุ่มเทแรงกายแรงใจ มุ่งเข้าไปศึกษาคำสอนและ ลงมือปฏิบัติกันมากน้อยเพียงไร เพราะกว่าที่พระพุทธศาสนา จะบังเกิดขึ้นมาในโลกได้ เป็นสิ่งที่ยากแสนยาก จะต้องมีการ สัมผัสสัมพุทธเจ้ามาบังเกิดขึ้น และกว่าที่พระองค์จะได้ตรัสรู้ เป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์จะต้องทุ่มเทสร้าง บารมีย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ยอมอดทนทุกอย่างเพื่อสร้าง บารมีให้แก่อุปโลก จนกระทั่งได้ตรัสรู้จนตรัสสัมโพธิญาณ เป็นที่พึ่งของโลก การบังเกิดขึ้นของพระองค์ท่าน จึงเป็นไปเพื่อ ประโยชน์สุขแก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย ดังนั้น ใครก็ตามที่ประพฤติ ตามพุทธโอวาทชีวิตก็จะประสบแต่ความเจริญรุ่งเรืองอย่างเดียว

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน ขุททกนิกาย ธรรมบท ว่า

“อถ ปาปานิ กมฺมานิ กรํ พาโล น พุชฺชติ
เสฺหิ กมฺเมหิ ทุมฺเมโธ อคฺคิทฺทโธว ตปฺปติ

คนพาลทำบาปกรรมทั้งหลาย ก็ไม่รู้สึกลึกตัว ผู้มีปัญญา
ทราวม ย่อมเดือดร้อนเพราะกรรมของตนในภายหลัง ดุจถูก
ไฟไหม้”

กรรมของการไม่เป็นภรรยาที่ดี

๓๒๒

คนส่วนใหญ่ที่ชอบทำบาปอกุศลเป็นอาจิณ เพราะเขายังไม่เห็นผลของบาปว่า จะส่งผลเป็นวิบากอันเผ็ดร้อนเพียงไร และจะเสียใจกี่ต่อเมื่อบาปนั้นตามส่งผล กว่าะจะทราบได้ในเวลาต่อมาก็สายเกินไป แก่ไขอะไรไม่ได้อีกแล้ว เหมือนคนที่ไปลักขโมยเที่ยวจี้ปล้นผู้อื่น เมื่อถูกตำรวจจับกุมเข้าคุกเข้าตารางแล้วจะอ้อนวอนขอร้องเจ้าหน้าที่ว่า ให้อภัยตัวไปเถอะ แล้วรับรองว่าจะไม่ไปลักขโมยปล้นใครเขาอีก เจ้าหน้าที่บ้านเมืองก็คงไม่ยอมปล่อยหรือลดหย่อนผ่อนโทษให้ตามคำขอเช่นนั้นได้ มีแต่ต้องตัดสินคดีความไปตามกฎหมายบ้านเมือง หากผิดก็ว่าไปตามผิด ทำความผิดมากก็มีโทษมาก แต่ถ้าไม่ได้ทำผิดถึงขั้นร้ายแรงอะไร ก็เพียงถูกปรับหรือสั่งสอนตักเตือนให้หลาบจำแล้วให้ญาติมาประกันตัวออกไป

แต่เรื่องของการเสวยวิบากกรรมในทุกคติภูมิ มีความลำบากแสนสาหัสยิ่งกว่าการรับโทษในเมืองมนุษย์มากนัก จะนำเงินทองไปเพื่อทำการช่วยเหลือบุญชาติที่ตกไปในอบายภูมิให้หลุดพ้นออกมาได้ไม่ได้ ต้องอาศัยกำลังบุญอย่างเดียวเท่านั้น จึงจะช่วยให้พ้นจากทุกข์ในอบายได้ คำกล่าวของผู้รู้ถึงบอกเอาไว้ว่า ปุณฺณานิ ปฺรโลกลสมิ ปติฏฺฐา โหนฺติ ปาณินิ คือบุญเท่านั้นเป็นที่พึ่งของหมู่สัตว์ทั้งหลายในปรโลก

กรรมของการไม่เป็นภรรยาที่ดี

๓๒๓

*เหมือนในครั้งอดีตกาลมีอุบาสกอยู่ท่านหนึ่งชื่อนันทิเสน เป็นผู้มั่งคั่งร่ำรวยในพระพุทธานุศาสน์ หมั่นทำบุญให้ทานไม่เคยขาด ส่วนภรรยาของท่านชื่อ นันทา เป็นคนดื้อรั้น เอาแต่ใจตนเอง เป็นภรรยาชนิดวาทกิริยา คือเป็นคนตระหนี่เหนียวแน่น พุดจาหยาบคายทั้งต่อสามีและเพื่อนบ้าน ไม่เคารพยำเกรงต่อญาติผู้ใหญ่ แต่นันทิเสนก็ยังอดทนอยู่ร่วมกับนาง เพราะไม่อยากให้ครอบครัวแตกแยก ต่อมาภรรยาเสียชีวิตลง ไปบังเกิดในกำเนิดของเปรต ได้มาแสดงตนในที่ไม้อิลจากหมู่บ้านนั้น นันทิเสนอุบาสกเห็นนางเปรตเข้ามาหา แต่ก็จำไม่ได้ เพราะรูปร่างหน้าตาของนางเปลี่ยนไป จึงได้ถามว่า “ท่านมีผิวพรรณดำ มีรูปร่างน่าเกลียดน่ากลัว เนื้อตัวหยาบกร้าน มีตาเหลือง เขี้ยวงอกออกเหมือนหมู ท่านเป็นมนุษย์หรืออมมนุษย์ กันแน่”

นางเปรตตอบว่า “ข้าแต่ท่านนันทิเสน เมื่อก่อนฉันชื่อนันทา เป็นภรรยาของท่านเอง แต่เพราะทำบาปอกุศลเอาไว้ จึงจากโลกนี้ไปสู่เขตโลก แม้แต่ผ้าห่มผ้าห่มก็ไม่มีให้ใส่ ต้องทนหนาวร้อนทรมานอยู่ในเขตดิวิสัยนี้ ฉันอยากจะกลับไปเป็นมนุษย์ เป็นศรีภรรยาของท่านเพื่อจะได้ทำบุญกุศลให้ยิ่งๆ ขึ้นไป”

กรรมของการไม่เป็นภรรยาที่ดี

๓๒๔

นันทิเสนถามว่า “แล้วท่านทำกรรมชั่วอะไรไว้บ้างล่ะ จึงมาเกิดเป็นเปรต”

นางเปรตซีเปลือยผู้นำสงสาร ก็สารภาพบาปกรรมที่ตนเป็นคนดุร้ายและตระหนี่ในสมัยที่เป็นมนุษย์ พร้อมทั้งอ้อนวอนขอร้องสามีให้ช่วยนางให้พ้นจากทุกข์ในเปตโลก ด้วยความรักและสงสารนาง นันทิเสนจึงบอกว่า “เออละ เราจะให้ผ้านุ่งผ้าห่มแก่ท่านเอง ท่านจงนุ่งผ้าผืนนี้แล้วตามเรามาที่บ้าน เมื่อไปถึงจะได้ประดับเสื้อผ้าอาภรณ์ และรับประทานอาหารหวานคาวอีกมากมาย ท่านจะได้พบหน้าลูกชาย ลูกสาว และลูกสะใภ้ของท่านอีกด้วย”

นางเปรตรู้ว่าอดีตสามีมีความรักและเมตตาต่อนางยังไม่เสื่อมคลาย ก็รู้สึกดีใจ แต่เพราะการให้เสื้อผ้าอาภรณ์ของนันทิเสนนั้นยังไม่ถูกหลักวิชา นางไม่สามารถสวมใส่ได้ จึงบอกกับนันทิเสนว่า “ถึงท่านจะให้ผ้าราคาแพงแค่ไหนแก่ดิฉัน ผ้าผืนนั้นก็ไม่สามารถสำเร็จประโยชน์แก่ดิฉันได้เลย ขอให้ท่านถวายสังฆทานแก่ภิกษุสงฆ์ผู้สมบูรณ์ด้วยศีล ผู้ปราศจากราคะเป็นพหูสูต บำรุงท่านเหล่านั้นให้อิ่มหนำด้วยข้าวน้ำ แล้วอุทิศส่วนกุศลไปให้ฉัน เมื่อท่านทำอย่างนั้น จึงจะสำเร็จประโยชน์”

เมื่อนันทิเสนอุบาสกรับค่านางแล้ว ก็รีบกลับไปบ้าน

กรมของการไม่เป็นภรรยาที่ดี

๓๒๕

สั่งตระเตรียมอาหารหวานคาวเป็นอันมากเพื่อถวายพระสงฆ์ โดยปกติตนเองก็มีความเลื่อมใสในพระรัตนตรัยอยู่แล้ว แต่วันนั้น ได้ทำอย่างประณีตเป็นพิเศษ ได้ถวายข้าว น้ำ ของเคี้ยว ผ้า เสนาสนะ ร่ม ของหอม ดอกไม้ และรองเท้า แล้วอุทิศส่วนกุศล ไปให้นางนันทา ข้าว น้ำ และเครื่องนุ่งห่มอันเป็นทิพย์ก็บังเกิดขึ้นแก่เปรตซีเปลือย นางได้กายใหม่อันเป็นทิพย์ที่เกิดจากการ อนุโมทนาบุญในทานนั้น นางมีร่างกายสะอาด ผิวพรรณวรรณะ ผ่องใส อิมหันาสำราญด้วยข้าวน้ำอันเป็นทิพย์ ประดับประดา ด้วยอาภรณ์อันวิจิตร แล้วเข้าไปหาอดีตสามีของนาง

นันทิเสนอุบาทกเห็นเทพธิดาเข้ามาหา ก็จำนางไม่ได้อีก เพราะอัฐภาพของเธอเปลี่ยนไปเป็นกายทิพย์เสียแล้ว จึงถามว่า “ดูก่อนเทพธิดา ท่านมีวรรณะงดงามยิ่งนัก รัศมีกายของท่าน ส่องสว่างไปทั่วทุกทิศดุดาวประกายพรึก ท่านมีวรรณะงดงาม เช่นนี้ เพราะทำบุญอะไรไว้ โภคะทุกสิ่งทุกอย่างอันเป็นที่พอใจ บังเกิดขึ้นแก่ท่านเพราะกรรมอะไร และท่านมีจุดประสงค์อะไร จึงมาปรากฏกายให้เราเห็นเป็นบุญตา”

นันทาเทพธิดาบอกอดีตสามีว่า “เมื่อก่อน ฉันชื่อนันทา เป็นภรรยาของท่านนี่แหละ ได้ทำกรรมชั่วช้า ละจากมนุษยโลก ไปสู่เปตโลก ฉันอนุโมทนาบุญในทานที่ท่านให้แล้ว จึงเป็นผู้พ้น

กรรมของการไม่เป็นภรรยาที่ดี

๓๒๖

จากความทุกข์ทรมานในอัฐภาพของเปรต ไม่มีภัยแต่ที่ไหนๆ อีกต่อไป เพราะความเมตตาของท่านที่มีต่อดิฉัน ข้าแต่สามี ผู้ประเสริฐ ขอท่านพร้อมทั้งลูกๆ และหมู่ญาติทั้งปวง จงมีอายุ ยืนนาน อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขเถิด ดูก่อนคฤหบดี ท่าน ประพฤติธรรมและให้ทานในโลกนี้แล้ว ท่านจะเข้าถึงทิพยสถาน อันไม่เศร้าโศก ปราศจากธุลี ปลอดภัย อันเป็นที่อยู่ของผู้มีบุญ ท่านก่การจัดมลทิน คือความตระหนี่แล้ว เป็นผู้ที่ไม่ใครๆ ไม่อาจ ตีเตียนได้ จักเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์อย่างแน่นอน”

ครั้นเทพธิดาประกาศทิพยสมบัติของตน และเหตุที่ทำให้ได้ทิพยสมบัตินั้นแก่นันทิเสนอุบาสกแล้ว ก็อันตรธานหายไปต่อหน้าต่อตาของอดีตสามี ไปปรากฏเป็นเทพนารีบนสวรรค์ อันเป็นที่อยู่ของตน อุบาสกเมื่อรู้ว่าอดีตภรรยาได้ไปเสวยสุขใน สวรรค์แล้ว ก็รู้สึกโล่งใจ อีกทั้งเห็นอานิสงส์ที่บังเกิดขึ้นจากการทำบุญอุกเนื้อนาบุญ ที่ได้ถวายสังฆทานแด่พระสงฆ์ผู้เป็น ทักขิไณยบุคคล จึงบอกเรื่องราวนั้นให้หมู่ญาติได้รับฟังกัน เพื่อจะได้ชวนช่วยในการสั่งสมบุญกันตลอดชีวิตต่อไป เมื่อ ละโลกไปแล้ว จะได้ไปเสวยทิพยสมบัติในสุคติโลกสวรรค์

เราจะเห็นว่า บุญที่เราทำกรรมที่เราสร้างเอาไว้ ไม่ได้ สูญหายไปไหนเลย จะติดเป็นดวงบุญและดวงบาป คอยติดตาม

กรรมของการไม่เป็นภรรยาที่ดี

๓๒๓

ตัวเราไปทุกหนทุกแห่ง บาปกรรมแม้เพียงเล็กน้อย ล้วนส่งผลทั้งสิ้น ทุกอย่างที่เราทำเอาไว้ไม่ว่าดีหรือชั่ว ได้ถูกบันทึกเอาไว้ในศูนย์กลางกายของเราเรียบร้อยแล้ว เพียงแต่รอวันส่งผลเท่านั้นเอง เหมือนระเบิดเวลาที่ตั้งเอาไว้ เมื่อถึงเวลามันก็จะระเบิดขึ้นมา

เมื่อทุกท่านเข้าใจกันอย่างนี้แล้ว ก็ควรเร่งสั่งสมบุญกันให้เต็มที่ ก่อนที่จะหมดเวลาในเมืองมนุษย์นี้ไป จะได้ไม่ต้องมาเสียใจในภายหลัง เหมือนดังเปรตในเรื่องนี้ ต้องเที่ยวไปขอส่วนบุญจากอดีตสามีที่อุทิศไปให้ อย่ายเป็นอย่างนั้นกันเลยนะ เราต้องทำบุญด้วยตัวของเราเองไม่ใช่ไปรขอส่วนบุญจากคนอื่น ถ้าเป็นอย่างนั้นเขาเรียกว่า เกิดมาเสียศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เกิดมาทั้งทีต้องฉลาดชวนขวยสร้างบารมีให้เต็มที่ ให้เกิดมีบุญท่วมฟ้าสมบัติครอบจักรวาลกันไปอย่างนั้นเลย เพราะบุญกุศลที่เราทำเอาไว้จะเป็นที่พึงให้กับตัวเราได้อย่างแท้จริง และยังส่งผลดีไปถึงหมู่ญาติ และสรรพสัตว์ทั้งหลายอีกด้วย

